[1]परिवित्तिः, [2]ब्राह्मणवेदं [भोजयति], [3]यावद्वेदं [भोजयति], [4]चोरवेदं निहन्त्यसौ] ।

(1607) "विध विधाने" (VI-तुदादिः-1325. सक. सेट्. पर.)

'अनेकार्थत्वाच्छिद्रकरणेऽप्ययम्' इति **दुर्गादासः** । निमित्तवेधी (म. भा. 5-96-30) । 'विथ् वेथ्' इत्यत्र (भ्वादौ) '**विधृ**' इति **कौशिकः** । **क्षीरस्वामिना** त्वयं पक्षो दूषितः ।

वेधकः-धिका, वेधकः-धिका, [5]विविधिषकः-विवेधिषकः-षिका, वेविधकः-धिका ; वेधिता-त्री, वेधयिता-त्री, विविधिषिता-विवेधिषिता-त्री, वेविधिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिक**किलति**वत् (193) ऊह्यानि । शतरि [6]विधन् इति । [7]वेधाः ।

(1608) "विल संवरणे" (VI-तुदादिः-1358. सक. सेट्. पर.)

'— वरणे' इति **शाकटायनहेमचन्द्रौ** । '— **स्मृतौ**' इति **वोपदेवः** । 'दन्त्योष्ठ्यादिरयम् । '— **भेदने**' इति **द. उ. वृत्त्याम्** (8-115) । 'वेलेत्तु चलने वेलेर्व्रणे विलतीति शे ॥' (श्लो. 157) इति **देवः** ।

---

1. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति क्तिच् । '**परिवित्तिस्तु** तज्ज्यायान्' **इत्यमरः** ।
2. 'कर्मणि दृशिविदोः साकल्ये' (3-4-29) इति साकल्यविशिष्टे कर्मण्युपपदे णमुल् भवति । यं यं ब्राह्मणं=ब्राह्मणत्वेन जानाति, लभते वा, तं तं भोजयति इत्यर्थः । अत्र सत्तार्थस्यैकस्य न ग्रहः; अकर्मकत्वात् ।
3. 'यावति विन्दजीवोः' (3-4-30) इति णमुल्प्रत्ययः । यावत् लभते तावद् भुङ्क्त इत्यर्थः ।
4. **चोरवेद**मित्यत्र, यान् चोरभूतान् लभते विचारयति वेत्ति वा तान् सर्वानपि हन्तीत्यर्थे 'कर्मणि दृशिविदोः—' (3-4-20) इति णमुल् । '**चोरवेदं** निहन्त्यसौ—' इति **प्र. सर्वस्वे** ।
5. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सनः क्त्वाप्रत्ययस्य च कित्त्वविकल्पः । तेन क्त्वाप्रत्ययेऽपि **विधित्वा-वेधित्वा** इति रूपद्वयं ज्ञेयम् ।
6. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति विकरणप्रत्ययः शः । तस्य ञ्द्वद्भावादङ्गस्य गुणो न ।
7. औणादिके [द.उ. 9-85] असिप्रत्यये, प्रकृतेः 'वेध' इत्यादेशे **वेधाः** इति भवति । विधाता इत्यर्थः ।